

اخبار و گزارش های کارگری 5 آبان ماه 1403

- محمد حبیبی/کنشگر فرهنگی :

صدای نیروهای مترقی و مستقل داخل در این مدت در مخالفت با جنگ و ویرانی این سرزمین، صدای رسایی نبوده است. وظیفه همه کنشگران، نهادهای مدنی و تشکلهای و زندانیان سیاسی داخل کشور است که همزمان به جنگ و استبداد نه بگویند.

- ادامه اعتراضات دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه آزاد کشور نسبت با افزایش 200 درصدی شهریه بابرپایی تجمع در تبریز و مشهد

- اعتراض صاحبان خودرو های سنگین با بستن ورودی کارخانه سیمان تیس چابهار بدلیل کاهش تولید و معطلی چندروزه برای بارگیری

- بیانیه جمعی از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران در اعتراض به تجاری سازی فضاهای دانشجویی، تفکیک جنسیتی و برگزاری نمایش سلبریتی محور با هدف سیاست زدایی از دانشگاه

- علیه فراموشی

گلباران قبر معلم اعدامی، هرگز گرجی بیانی توسط جمعی از معلمان

- مرگ و مصدومیت 2 کارگر کارخانه توسعه آهن و فولاد گل گهر سیرجان بر اثر گرفتگی کوره تولید آهن اسفنجی و رها شدن یکباره مواد مذاب

*****

*محمد حبیبی/کنشگر فرهنگی :

صدای نیروهای مترقی و مستقل داخل در این مدت در مخالفت با جنگ و ویرانی این سرزمین، صدای رسایی نبوده است. وظیفه همه کنشگران، نهادهای مدنی و تشکلهای و زندانیان سیاسی داخل کشور است که همزمان به جنگ و استبداد نه بگویند.

دو جریان جنگی تمام عیار را دنبال می کنند: ارزشی های طرفدار جمهوری اسلامی و راست افراطی و طرفداران پهلوی. یکی برای حفظ قدرت با هر میزان از هزینه ای و دیگری برای کسب قدرت به هر قیمتی. برای این دو جریان اگر نیمی از کشور ویران شود و هزاران نفر از هموطنان بی گناه جانشان را از دست بدهند مهم نیست.

صدای نیروهای مترقی و مستقل داخل در این مدت در مخالفت با جنگ و ویرانی این سرزمین، صدای رسایی نبوده است. وظیفه همه کنشگران، نهادهای مدنی و تشکلهای و زندانیان سیاسی داخل کشور است که همزمان به جنگ و استبداد نه بگویند.

*ادامه اعتراضات دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه آزاد کشور نسبت با افزایش 200 درصدی شهریه بابرپایی تجمع در تبریز و مشهد

براساس تصاویر منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 4 آبان، اعتراضات دانشجویان علوم پزشکی دانشگاه آزاد کشور نسبت با افزایش 200 درصدی شهریه بابرپایی تجمع در تبریزمقابل ساختمان دانشکده علوم پزشکی و مشهد مقابل دفتر بهارستان نشینان این کلانشهر، ادامه پیدا کرد.

***اعتراض صاحبان خودرو های سنگین با بستن ورودی کارخانه سیمان تیس چابهار بدلیل کاهش تولید ومعتلی چندروزه برای بارگیری**

روزشنبه 5 آبان، ده ها صاحب خودرو های سنگین با بستن ورودی کارخانه سیمان تیس چابهار واقع در جاده نیکشهر- جاده قصرقند ،استان سیستان و بلوچستان اعتراضشان را نسبت به کاهش تولید ومعتلی چندروزه برای بارگیری،بنمایش گذاشتند.

به گزارش یک منبع خبری محلی، مسئولان شرکت سیمان تیس اقدام به کاهش سهمیه سیمان ارائه‌ای به اندازه پانصد تن در روز برای خودروها کرده‌اند که این امر با توجه به بارگیری حدودا یک و نیم ساعته هر خودرو باعث شده فقط حدود ده تا پانزده خودرو بارگیری شود و بقیه خودروها چندین روز و هفته ممکن است در صف خرید بمانند.

در همین راستا، مسئولان شرکت اقدام به فشار آوردن به رانندگان جهت انتقال بار برای یک کشتی پهلوگرفته در بندر چابهار که متعلق به یکی از کشورهای خلیج است، کرده‌اند در صورتی که کرایه بار بسیار ناچیزی که حدودا دویست و پنجاه هزار تومان است، برای این کار در نظر گرفته‌اند و رانندگان حاضر به انتقال اجباری این بار با این مقدار کرایه نیستند.

بنابهمین گزارش،در اطراف این شرکت سیمان هیچگونه مغازه و رستورانی هم وجود ندارد و برخی از رانندگان که از هفته گذشته در انتظار بارگیری هستند، مجبورند برای خرید غذا و دیگر موارد

مورد نیاز با طی کردن حدوداً 30 کیلومتر به جکیگور بروند و شرکت سیمان هیچگونه خدماتی به آنها ارائه نمی‌کند.

***بیانیه‌ی قانون صنفی معلمان ایران (تهران) در محکومیت احکام همسان‌سازی**

بیش از ۱۷ سال از تصویب قانون مدیریت خدمات کشوری که حاصل تلاش‌ها و مرارت‌های تشکل‌های صنفی فرهنگیان و فعالان بازنشسته فرهنگی بود می‌گذرد.

در بخش‌هایی از این قانون، بر افزایش حقوق شاغلان مطابق تورم سالانه و همسان‌سازی حقوق بازنشستگان با یکدیگر و شاغلان متناظر تاکید شده است و دولت‌ها و دستگاه‌های اجرایی مکلف به اجرای آن گردیده‌اند.

با این وصف، دولت‌ها و مجالس گذشته به شیوه‌ها و بهانه‌های مختلف از انجام وظایف‌شان در این زمینه تخطی کرده‌اند و بر اثر تورم افسار گسیخته‌ی سالیانه، قدرت خرید کارمندان (اعم از شاغلان و بازنشستگان) هر سال نسبت به سال‌های پیش کمتر شده است به نحوی که در حال حاضر، حقوق کارمندان و به ویژه بازنشستگان عزیز که سرمایه‌ی عمرشان را در راه خدمت به هموطنان خود از دست داده‌اند نه تنها پاسخ‌گوی حداقل‌های یک خانواده‌ی کوچک نیست بلکه نیازهای چند روز خانواده را نیز تامین نمی‌کند.

در چنین وضعیتی و پس از فراز و نشیب‌ها و هزینه‌های فراوانی که بر فعالان صنفی تحمیل گردید در سال ۹۹ یعنی در اواخر دولت روحانی، توسط نوبخت رئیس وقت سازمان برنامه و بودجه، وفق ماده ۶۴ ق م خ ک مبالغی تحت عنوان همسان‌سازی به عنوان تادیه دیون (بخشی از مطالبات بازنشستگان) با صدور احکام جدید پرداخت شد. اما اصرار برخی فعالان بازنشسته تحت عنوان کارگروه مطالبات، نهایتاً نوبخت را وادار به تهیه لایحه‌ای از طرف دولت مبنی بر همسان‌سازی ۹۰ درصدی نمود که در هیچ کجای ق م خ ک ذکر نشده است و لایحه‌ای به مجلس وقت جهت تصویب ارائه گردید؛ در حالی که بار مالی و بودجه‌ی لازم برای آن پیش‌بینی نشده بود.

دولت رئیسی نیز با وجود تجمعات اعتراضی پی‌درپی بازنشستگان تن به پذیرش این لایحه نداد و با همدستی ریاست مجلس این لایحه را جهت تکمیل شدن از مجلس باز ستاند و بعد از دو سال و نیم و اعتراضات گسترده بازنشستگان، مجلس خود راساً با ارائه‌ی طرحی در بودجه سال ۱۴۰۳ و افزودن ۱ درصد به ارزش افزوده و تامین بار مالی آن این موضوع را تحت عنوان ۴۰ - ۳۰ - ۳۰ تقسیط نمود و اجرای آن را در سه سال تصویب کرد؛ زمان اجرای آن را هم از اول فروردین ۱۴۰۳ در نظر گرفت.

در نهایت بعد از روی کار آمدن دولت پزشکیان و علی‌رغم وعده و وعیدهای بسیار وی نسبت به رفع اجحافات و ظلم‌های فراوانی که به این قشر وارد شده بود، اجرای آن به مهر ماه موکول شد اما این پایان کار نبود و در حالی که طی چند روز گذشته بعد از ۷ ماه تاخیر، بازنشستگان عزیز به ویژه فرهنگیان بازنشسته چشم انتظار واریز مابه التفاوت دریافتی خود با شاغلان متناظر بودند، بعد از دیدن پیامک واریزی که میانگین آن از یک میلیون تومان هم پایین‌تر بود لعن و نفرین‌شان را نثار

تمامی کسانی کردند که طی ۱۷ سال گذشته به شیوه‌های مختلف و با وعده های گوناگون آن‌ها را به تغییر وضعیت حقوقی و بهبود وضع موجود امیدوار کرده بودند.

به باور ما، بعد از آن همه وعده‌های توخالی، این واریزی اندک، توهین آشکار دولت و مجلس به بازنشستگان محسوب می‌شود و جا دارد که دستگاه‌های قضایی و امنیتی با مسئولانی که عمدا یا سهوا با این شیوه‌ی عملکرد، باعث نگرانی و حتی خشم بازنشستگان محترم شده اند به شدت برخورد کنند.

هر چند، بازنشستگان به خوبی می‌دانند که حق گرفتنی ست و از قبل در شعارهایشان خواستار اجرای همسان سازی بدون حقه‌بازی شده بودند.

با این اوصاف کانون صنفی معلمان ایران (تهران) ضمن محکوم کردن عملکرد دولت و مجلس، همچون گذشته، وظیفه‌ی خود می‌داند که از اعتراضات مسالمت‌آمیز این عزیزان از جمله تجمع ۸ آبان‌ماه حمایت نماید و به همکاران شاغل هم یادآوری می‌نماید که وضعیت امروز بازنشستگان آیینی‌روشنی از آینده‌ی شماسست.

کانون صنفی معلمان ایران(تهران) ۵/۸/۱۴۰۳

*بیانیه جمعی از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران در اعتراض به تجاری‌سازی فضاهای دانشجویی، تفکیک جنسیتی و برگزاری نمایش سلبریتی‌محور با هدف سیاست زدایی از دانشگاه

چندی پیش، خبری پیرامون برگزاری مسابقه فوتبال با حضور تعدادی از سلبریتی‌ها در زمین چمن دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران منتشر شد. طبق پیگیری‌های دانشجویان و بر اساس ادعای معاونت فرهنگی-دانشجویی دانشکده، هدف از برگزاری آن ایجاد فضای شور و نشاط در دانشکده و صرف درآمدهای حاصل از فروش پیراهن و توپ‌های امضا شده در امور خیریه و تغییر «چهره نامناسب دانشکده در رسانه‌ها» است. در رابطه با برگزاری این مسابقه اشاره به نکات زیر ضروری می‌نماید:

۱- در حافظه جمعی دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی به خوبی ثبت شده که محل زمین چمن فعلی، پیش از تاسیس پروژه‌ی بنیاد مصلی‌نژاد، توسط دانشجویان زن و مرد، مشترکا، مورد استفاده قرار می‌گرفته و با وجود تلاش‌های دانشگاه برای ممانعت از حضور دانشجویان زن، همواره محل مقاومت دانشجویان علیه تفکیک جنسیتی بوده است.

بعد از بارگشایی دانشگاه در بهار ۱۴۰۱ و علیرغم تعطیلی طولانی‌مدت و امنیتی دانشگاه، مقاومت و اعتراض دانشجویان برای بازپس‌گیری این فضا ادامه یافت. مقاومتی که با همدستی ریاست دانشکده و نیروهای حراست منجر به ضرب و شتم وحشیانه دانشجویان معترض، پرونده‌سازی انضباطی، محرومیت از تحصیل، زندان و بازجویی منجر شد. همچنین در ادامه این اعتراض و مقاومت در پیوندی نمادین، به جنبش زن، زندگی، آزادی در شهریورماه ۱۴۰۱ متصل شد. اکنون بیش از دو سال است که استفاده از این فضای حصارکشی‌شده منوط به تعهد عدم حضور دانشجویان زن شده است. در کنار اعمال تفکیک جنسیتی، این محل که پیشتر به عنوان فضای عمومی، به شکل رایگان در اختیار

دانشجویان بوده، در راستای «تجاری‌سازی» و تبدیل دانشگاه به «بنگاه اقتصادی»، تبدیل به محلی برای درآمدزایی برای دانشگاه شده است.

۲- ایده برگزاری این مراسم به‌دنبال طرح انگاره کلیشه‌ای «مسئولیت اجتماعی سلبریتی‌ها» تعریف شده است. باید توجه داشت که این موضوع در شرایطی مطرح می‌شود که دولت امکان هرگونه مشارکت جمعی در مسئولیت اجتماعی را با سیاست‌های تشکل‌زدا و سرکوب هر نوع فعالیت جمعی به حداقل ممکن رسانده است. حال حضرات بدون توجه به این که انگاره مسئولیت اجتماعی سلبریتی‌ها چیزی جز سلب مسئولیت از دولت نیست، فرش قرمز برای استقبال از سلبریتی‌ها گسترانده‌اند. همچنین در گفتگوی معاونت فرهنگی-دانشجویی با تعدادی از دانشجویان مطرح شد که بخشی از مراسم به یادبود نمادین جانب‌اختگان معدن طبس اختصاص داده خواهد شد. بسیج‌شدن تمام امکانات دانشگاه حول مسئولیت اجتماعی سلبریتی‌ها در حالی رقم می‌خورد که به هنگام وقوع فاجعه‌ی طبس که اساساً نمی‌توان از آن به عنوان حادثه یاد کرد، هرگونه اقدام از سمت تشکل‌های دانشجویی و فعالین حوزه کار منع شده بود. با این توصیفات، یادبود جانب‌اختگان این فاجعه آن هم در دانشکده علوم اجتماعی که طلایه‌دار سنت انتقادی است و باید محلی برای نقد سیاست‌گذاری و مطالبه‌گری از مسئولان ذیربط باشد، تنها به ابتذال‌کشیدن مسئله و فرار از مسئولیت اجتماعی دولت است.

۳- اختصاص درآمد حاصل از مراسم جانبی این مسابقه به مصارف خیریه و تأمین بودجه دانشگاه نیز جای تأمل دارد. در واقع اینگونه تأمین مالی از طریق امور خیریه نیز در جهت سلب مسئولیت اجتماعی دولت است. محل صرف درآمدهای این برنامه اهداف پژوهشی و کمک هزینه تشکل‌های دانشجویی عنوان شده است که باید توجه داشت تأمین هزینه این موارد می‌بایست از محل بودجه دانشگاه تأمین شود که از اصلی‌ترین وظایف مدیریتی مسئولان دانشگاه و دانشکده است و این شأنه‌خالی‌کردن از انجام بدهی‌ترین وظایف خود در شرایطی اتفاق می‌افتد که فرایندهای ناعادلانه تخصیص بودجه و تأمین منابع برای فعالیت‌های علمی و فرهنگی درون دانشگاه، فاقد شفافیت لازم و نظارت دانشجویان است.

۴- گفتنی است تعدادی از اساتید دانشکده علوم اجتماعی برای شرکت در این «نمایش» اعلام آمادگی کرده‌اند؛ همان اساتیدی که شعار تقابل با «فرهنگ شهرت» در فضای مجازی و رسانه‌های رسمی سر می‌دهند. تن دادن به بازی در این نمایش رقت‌انگیز اقدامی در تداوم و تقویت سلبریتی‌گرایی و فرهنگ شهرت است. لازم به ذکر است نه تنها اساتید هم‌دست در این نمایش، بلکه تقریباً همه استادان این دانشکده به نوعی از مسئولیت اجتماعی خود در قبال اعتراض به تفکیک جنسیتی، سرکوب دانشجویان و مصادره فضاهای دانشجویی پا پس‌کشیده‌اند.

۵- آخرین مورد هدفی است که کارگردانان این نمایش ادعای آن را دارند، یعنی جایگزینی تصویر دانشکده علوم اجتماعی از محل خودکشی، اعتراض و کتک‌خوردن دانشجویان با فضای پویای موهوم، عقیم و سیاست‌زدوده‌ای که آن‌ها آرزویش را در سر دارند. در جواب رویای مضحک باید تاکید داشت، اقدام به خودکشی مسئله‌ای اجتماعی است که عواملی چون فقدان همبستگی اجتماعی، فشارهای حاصل از سرکوب فضای دانشجویی، نادیده‌انگاری آسیب‌های روانی دانشجویان توسط دانشگاه و وضعیت فاجعه‌بار زیست‌خوابگاهی در آن دخیل هستند. این دست نمایش‌های زرد بازاری تنها در پی نامرئی‌سازی اجتماعی بودن مسئله خودکشی در فضای دانشجویی است. افزون‌بر این باید

پرسید عاملان کتک‌خوردن دانشجویان معترض چه کسانی هستند؟ بازسازی چهره دانشکده به این شیوه تنها به سود همان عاملان سرکوب است تا چهره‌هایشان را پنهان کنند. این بار نیز مجرم در بازگشت خود به صحنه جرم در پی پاک کردن آثار جرم است.

بنابر آنچه گفته شد، ما جمعی از دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران مخالفت خود را با برگزاری معرکه ریاکارانه سلبریتی‌گرا اعلام می‌کنیم. در صورتی که دست‌اندرکاران این نمایش از برگزاری یا حضور در این تئاتر شرم‌آور منصرف نشوند ما از بدیهی‌ترین حق خود، یعنی حق اعتراض، بدون درنگ استفاده خواهیم کرد.

*علیه فراموشی

گلباران قبر معلم اعدامی، هرمز گرجی بیانی توسط جمعی از معلمان

وی از بنیانگذاران کانون معلمان مستقل کرمانشاه بود و در ۲۸ مرداد ۱۳۵۸ پس از دستگیری با همزمانش به صورت دسته‌جمعی اعدام شدند.

##نه_به_اعدام

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

*مرگ و مصدومیت 2 کارگر کارخانه توسعه آهن و فولاد گل گهر سیرجان بر اثر گرفتگی کوره تولید آهن اسفنجی و رها شدن یکباره مواد مذاب

روز چهارشنبه 2 آبان، بر اثر گرفتگی کوره تولید آهن اسفنجی و رها شدن یکباره مواد مذاب و پاشش روی سرکارگران یک کارگر 22 ساله بنام میلاد محیاپوردچار سوختگی شدید شد جان باخت و یک کارگر دیگر بنام امیر حسین نیوره بدلیل سوختگی در بیمارستان بستری شد.

akhbarkargari2468@gmail.com